

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancațe nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
retrimit.
INERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele birouri de anuluri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppel
Nachfolger; Anton Oppel, J.
Danneberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenția Haas, Suc-
cursale de România; în Ham-
burg: Karoly & Lehmann.
Prețurile inserțiilor: o serie
garantată pe o coloană 6 cr. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicările mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 8-a o
serie 10 cr. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LVII

„Gazeta” ieșe în săptămânal.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 2 franci.
Se primum în toate oficiile
postale din țară și din afară
și se adăosește.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare,
Tezgulul Inului Nr. 99 etajul
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 6 cr. v. a.
sau 15 bani. Atâtă abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 185.

Brașov, Mercuri, 24 August (5 Septembrie)

1894.

Pressa noastră și așteptările publice.

Brașov, 23 August v.

Cu ocaziunea adunării dela Se-
beș a Asociațiunii transilvane, s'au
auditu plângeri grave în contra
pressei noastre naționale, pe cuvânt,
că acesta nu sprijinesc în de-ajuns
cauzele Asociațiunii.

Nu scim, decât pe noi pot să
ne privescă în mod direct aceste
plângeri. În conștiință însă noi ne
credem absolvați în privința acesta
de ori ce acușatiune, deoarece nu
scim o singură ocaziune, de care
se nu ne fi folosit pentru a face
totu ce ne stă în putință pentru
promovarea marilor interese ale
acestei Asociațiunii, pe care întot-
deauna ni-am ținut de cea mai de
căpetenie datorință națională a o
sprijini. Sciam, că cultura națio-
nală a poporului român e mai pe
sus de toate, și pe cât timp Asocia-
țiunea noastră transilvană ține în
mână stindardul de luptă pentru
această cultură: nici inima, nici prin-
cipiul, nici trecutul nostru de
peste o jumătate de veac nu ne-ar
fi lăsat să ignorăm, fi și pentru
un moment măcar, mișcarea ace-
stei prime și cea mai măreț institui-
țiune culturală a noastră.

Pe lângă toate acestea, suntem de
parte de a dice, că doră nu s'ar fi pu-
tut face și mai mult. Noi am
fost cei dintâi, cari am recunos-
cut de multe și multe ori, că ceea
ce s'a făcut până acum în favorul
Asociațiunii noastre nu este de ajuns
și că împrejurările grele, prin cari
trece astăzi cauza de cultură națio-
nală a poporului român, reclamă
cu voce tare dela totă suflarea ro-
mânească aflătoare între aceste ziduri
ale Carpaților, ca să-și dea concur-
sul serios întru promovarea sco-
purilor mari ale Asociațiunii tran-
silvane.

Și ore ce am fi putut noi
face mai mult, decât atât?

La adunările Asociațiunii ve-
dem adese ori chiar sute de băr-

bați frunțași ai poporului român,
cari sub presiunea momentului dau
idei, sulevăză cestiuni, espun pă-
rerii, critică fapte: dér ore în pressa
noastră națională câți articuli, eșiți
din péna acestor luminați bărbați
ai noștri, avem ocaziunea de a ceti
în decursul anului? Cum ar fi po-
sibilu de a aștepta, ca pressa să se
ocupe cu părerile unora său altora,
fiă ele ori cât de sănătoșe, pe cât
timp aceste părerii nici nu i sunt
descoperite?

Dacă cu atâta dreptate și te-
meiu se pretinde concursul pressei
noștre în toate afacerile naționale, fiă
politice, ori culturale: nu mai pu-
tină temeinică și justă este și din
partea pressei noastre naționale aș-
teptarea, ca toți bărbații, cari stau
în fruntea treburilor noastre politice
ori culturale, să-și dea pressei concur-
sul lor moral. Punându umăr
la umăr, se pôte face trebă mare,
atfelu nu.

Ni-se cere, să sprijinim autori-
tățile noastre școlare și bisericesci în
luptele lor pentru promovarea in-
tereselor școlare și bisericesci. O
cerere justă este acesta, căreia n'am
întârziat să satisfacem totdeauna pe
câtu numai s'a putut.

Dér decât aceste autorități nu
găsesc de cuviință să trimită dia-
relor noastre naționale nici mă-
caru obicnutele circulare oficiose
ale Consistorelor, adresate către
cleru și popor; decât dela oficiosi
dela Blașiu, în treacăt fiă disu, nici
după repetite stăruințe nu poți că-
peta măcaru unu simplu șematismu,
din care se te poți orienta asupra
stărei școlare și bisericesci din ar-
chidieceșă, așa că și într'o cestiune
ca acesta ești silitu a te adresa în
alte părți: cine ar mai puté în ast-
felu de împrejurări să aștepte dela
pressa noastră națională să facă mai
multu, decâtu ceea ce face?

Ne liniștesc credința tare, că
plângeri, de cari amintitu
mai sus, nu pot să ne privescă
directu pe noi. Dér ori cum ar fi,

cele ce le-am atins aci ar trebui
să servesc ea o cinosură întru for-
mularea așteptărilor, ce publicul
nostru trebuie să le aibă dela pressa
noastră.

Cestiunea naționalităților în Ungaria.

Marele diare german „Munchener
Allgemeine Zeitung” publică într'u-
nu din ultimii săi numeri un
articulu în care la începutu vorbesce
despre impresiunea rea, ce a pro-
dus o cunoscutu procesu al Memoran-
dulu „asupra opiniei publice din
Europa. Tote nisuintele, pressei și
ale birourilor de presă maghiare
n'au fost în stare, să delature acestă
impresiune nefavorabilă, căci chiar
procesul Memorandulu a doveditu
de ce „libertate” se bucură națio-
nalitățile în Ungaria.

Se înțelege, dice „M. Allg. Ztg.”, că
în Budapesta deja astăzi regretă amar,
că prin procesul Memorandulu, fără de
nici o lipsă, s'a atras atențiunea Europei
asupra cestiunei naționalităților din Un-
garia. Mai înainte s'au interesat în Bucu-
rești puțin, seu chiar de locu, despre Ro-
mânia din Ungaria. Acum însă întreaga Ro-
mânia, dela ministru până la celu din urmă
țeranu, se ocupă cu „frații” din Transilvania
și cu „martirii” români.

Și între ast-felu de împrejurări se
mai ascepte omul dela contele Kálnoky,
ca elu să acopere greșelile Maghiarilor!
Contele Kálnoky își dă totă nisuintă să re-
țină România dela o alianță cu Rusia, Ma-
ghiarii însă cu politica lor perversă față cu
naționalitățile, chiar le mână pe aceste în bra-
țele Rusiei. Și aceeași situațiune falsă, care
s'a creat astăzi față cu România, se va
crea mâne și față cu Serbia. Maghiarii tră-
esc în speranță, că cel puțin între Serbii
din Ungaria nu va fi imitat exemplul Ro-
mânilor. Ce amțire! Marea adunare a popo-
rului sârbesc, care s'a ținut în Aprilu a. c.
în Carlovăț și în care s'a proclamat soli-
daritatea cu Românii, Slovacii și Germanii,
ar fi trebuit să le deschidă Maghiarilor
ochii.

Nu mai bine, ca și cu Românii și Sâr-

bi, le merge Maghiarilor cu Sașii din
Transilvania și cu Slovacii din Ungaria de
Nord. În timpul procesulu Memorandu-
lu Sașii s'au declarat în organele lor
în mod hotărît pe partea Românilor, cu
tote că de altcum nu simpatizează cu Ro-
mânii. Ce se ține de Slovacii, înainte cu
câte-va zile, cu ocaziunea conventulu dis-
trictualu evangelicu din Turoș-Sân-Mărtin
s'a iscat între Slovacii și Maghiarii (în re-
alitate Slovacii maghiarizați) unu conflict
fôrte tumultuos. Să se ia în considerare,
că Slovacii, după Maghiarii, sunt naționa-
litatea cea mai numărôsă în Ungaria: numeră
peste trei milioane. Dêcă la aceștia se mai
adaugă cele trei milioane de Români,
2 1/2 milioane de Serbi și Croați și 1 1/2 milionu
de Germani, atunci se pôte susține, că ma-
ioritatea absolută a locuitorilor din Ungaria
constă din neîndestuliiți, cari se luptă contra
Maghiarilor.

Și cu toate aceste Maghiarii și ceru-
rile guvernamentale ungurești se înșelă gro-
zavă pe sine înșiși credându, că cestiunea
naționalităților în Ungaria nu ar ave caracte-
ră îngrijitoră. Contele Kálnoky se pare, că
cunoșce gravitatea stărei din Ungaria, de-ore-
ce Ungaria cu raporturile sale față cu națio-
nalitățile însemnă slăbirea tripli alianțe.

C. Tisza despre cestiunea de naționalitate.

În 2 Septembrie n. fostulu ministru-
președinte Colomanu Tisza a ținut o dare
de semă înainte alegătorilor săi din Ora-
dea-mare, în care după-ce a vorbitu de re-
forme bisericesci-politice și despre re-
forma administrației, s'a ocupat și cu ces-
tiunea de naționalitate.

Faimosulu „sdboritoru de naționali-
tăți” pune cuibulu cestiunei naționalități-
lor în Croația-Slavonia; dér au trecut ani,
și spiritele s'au liniștit în Croația, care
aș este partea alcătuitoare cea mai fidelă
a coronei St. Stefanu. Deja împrejurarea
acesta este destulă dovadă pentru Tisza a
trage conclusia, că în cestiunea naționali-
tăților nu zace mai mare pericolu, de cum
a fostu atunci, când naționalitățile se pu-
teau rădima și pe nemulțămirea Croaților.
Câți-va ani după 68, când partida-Deak
era compactă și statornică, mișcarea națio-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

ALESIO.

De Duiliu Zamfirescu.

(4) Cătră Donna Bianca d. G.
(Urmare).

Don Fabrizio tribuise a doua și se
dea esplicări umbrei de pe terasă. Donna
Giulia era buna lui prietenă de multă
vreme. Mai totă lumea cunoșcea acestă le-
gătură, dér fiind-că judecățile societății
în care trăeau, erau cu sfințeniă păzite, ni-
meni nu ridica glasul. Ea văduse fôrte
bine pe Nina, însă cu mândria femeii de
speția sa nu-i rostise numele, ci numai atin-
ese chesua așa pe de latură:

— Luna lui Augustu e luna vedenie-
loru, nu-i așa conte?

Elu încercă să mință cu șiretenia
prôtă a bărbaților, cari totu au încă
teoria superiorității lor asupra sexulu
disu slabu.

Donna Giulia se uită la elu lungu cu
ochii închiși pe jumătate:

— Vous êtes bête, mon cher, îi dise
în franțuzesce. Unu omu inteligentă nu
minte nicu-odată așa de prostă. Te-am vă-
dutu.

— Pe mine? întreba el cu putere, fiind-
că era sigură, că nu-lu văduse.

— Pe dâna, ceea ce e mai rău.
Sciu tôte isbândile ce le ai pe la cafe-
nea... îți pui mintea cu unu nenorocitu de
gheboșu, ca să arăți, că ai demnitate... E
rușine.

— Giulia! dise elu tare, sculân-
du-se.

— Mă desgustez, adause ea întorcân-
du-se cu scaunul.

Densulu înțelese, că trebuie sucită
tréba repede în locu, și venindă încetu pe
la spate se lipi de ea ca mohoru.

— Ertă-mă, donna Giulia...

Ea se uită la elu dându tristă din
capu.

— Te iertă... se înțelege. Potu să

facu altceva? Eu nu sciu, dise ea cu aprin-
dere, ce plăcere încercați să alerțați după
tôte femeile cele mai cădute... numai ca
să ne torturați... Mă chinuesci, fiindcă scii
că te iubesc atâta... Eu, dău, să fiu băr-
batu, dise ea mai încetu și cu voce miș-
cată, îți juru, că nu m'ăși uita la nici o
femeie alta decâtu la a mea... Apoi tăcu
rămânându cu capulu în mâni. Elu tăcea
de asemeni, — când Giulia întorse privi-
rile încetu spre elu, și cu o espresă fer-
meoătoare de femeie, adause:

— Ba aș face pôte mai rău...

— Brava, brava, dise elu. Veđi,
acum te recunosc... așa ești tu, donna
Giulia.

Și se urmară făgăduelile de iertare și
de credință până la marginea mormentu-
lui. Ceea ce însă se hotărî în acestă miti-
că luptă, fu că don Fabrizio trebuia să
se lase de ștregării, cel puțin vremel-
nicesce, câtu oru sta la Anzia.

— Am să te legu cu șgardă, să nu
te miști de lângă mine. Cu condiția asta
te iertă.

— Bine, dise elu zimbindu, dér lu-
mea?...

— Lumea, te pricepi d-ta s'o îngri-
jesci. În sfârșitu eu nu sciu, isprăvi ea
cu argumentulu celu din urmă alu fe-
meiloru, astăzi n'ai să te miști de lângă
mine!...

Astfelu stau lucrurile în séra când
întâlnim pe Nanina venindă pe țermulu
mării.

După cum s'a spus, fata se uita cu
temere în jurulu ei, fiind-că se sculase pe
furiș de acasă, făcuse ocolulu orașulu și
o luase pe țermulu mării, sperându, că
gheboșulu durmea. În mijloculu acelei nopți
feerice, părea că să mărise totulu: umbrele,
simțirile ei, lumina... Ajunse la hotelu os-
tenită și fricoșă.

Urcă scările în virfulu degetelor, de
abia respirându, cu totu sângele grămă-
ditu spre inimă, cu mintea amețită de be-
ția fericirei viitoare, călcându pe lepedele
de piatră cu o nespusă băgare de semă,
ca să nu deștepte pe cineva, și când ajun-

ralităților a decursu mai liniștit, der în-
lată ce contele Iuliu Andrassy s'a dus la
Viena, ér Deák s'a bolăvită, în partida lui
'a ivit destrucția și singuratecele guverne,
arî se schimbau reciproc, au făcutu să se
leștepte din nou cestiunea de naționalitate,
alimentată și de turburările financiare,
e au urmatu.

Dér naționalitățile nu s'au liniștitu
nici în 1875, când s'a făcutu fusiunea. De
e? Mai întâiu, pentru-că sperau, că gu-
vernul acesta va fi numai un cabinetu
e transiția; a doua, pentru-că venise ces-
tinea orientală, care interesa din punctu
e vedere al rasei pe o parte a cetățel-
iloru nemaghiari, de altă parte din punctu
e vedere alu religiunei. Atunci s'a făcutu
ntre cetățenii sêrbi unu complotu, care a
rbrurat liniștea dintre Sêrbi, și care even-
ialu voia o revoluția.

A esitū la ivelā, că unii vesteau re-
isuirea legii electorale, mai alesu pentru
otolirea mișcărilor din Ardealu. Ce pri-
esce în generalu legea electorală, eu sciu,
i o modificare a censului electoralu recere
i ori ce statū cumpănire fôrte mare. Sciu
aceea, că nici într'o împrejurare nu este
rtatū a modifica censul în favoarea unei
is-e din țerā, ci numai din punctu de
edere alu interesului generalu. Dér acesta
ier că e de lipsă. Scimū dora cu toții, că
i Ardealu censul e uniformu. Care, este
ér causa, că nu se alegu deputați români,
ela carî se sperā, că voru recurge la re-
ediile de-a arāta în dieta țerii gravami-
ele poporului, și carî s'ar reținē dela o
mare latentă. Eu, d-lorū, ținū de iluzoriā
astfelu de speranță.

Și ôre iertatū este a seduce prin pro-
isiuni și favoruri sē între în dieta țerii
ceia, carî mârțurisindū tendințe contrare
ementului maghiar, au pāsītū pe tere-
ul pasivității. Convingerea mea este, că e o
rozavă de mare greșelă așa ceva. Eu credū,
i aceia, carî mai multu potū face pentru
otolirea cestiunei naționalităților, adecă
tatul și societatea, au unele obligamente.
Datoria guvernului este, ca între marginile
nteresului statului, să facă față de fā-care
essă totū ce promovēzā bună-starea ei;
lér cei ce nu se mînămē-ū cu ataca, cei
se țintescū la nimicirea integrității statu-
ui, sē fiā loviți cu totā asprimca legilorū.
ntre astfelu de tendințe numărū eu impre-
urarea, când strēinii singurateci, ultraiști
singurateci, se aliază contra statului un-
garū, nu cu guvernule, ci cu frații de unū
sânge; la aceștia numărū și pe ultraiștii
apartinētori diferitelorū naționalități, între
carî nu este și nu pôte fi alt scopū comunū,
lecătū tendința contra statului maghiarū și
nisuința de-a face coalițiune contra acestui
statū. Față de aceștia trebuie aplicatā de-
plina rigôre a legii; dér apoi — aici ur-
mēzā datoria societății — trebuie sē ne pā-
zimū de-a dejudeca o intrēgā rassă pentru
pășirea cātorva ultraiști. Și mai multū tre-
buie sē ne pāzimū de aceea, ca între ast-
felu de împrejurări sē dāmū espressionē su-
părări nōstre nu numai față de aceia, carî

comitū as-
felf de fapte, ci și contra acelorū
din rassa nōstră, carî pe cale ilegală au co-
misū turburările de stradă. Precum faptele
ultraiștilorū valahî le potū strica numai
lorū, astfelu — fiți convinși domnilorū —
oă ne strică ne și statului, ér nu lorū.
când societatea nōstră se lasă a fi răpitā
la fapte iliale...

Vorbescē apoi de raporturīle dintre
Ungaria și Croația despre carū constatū,
că nici-odată n'au fostū mai bune ca acum
și sfêrșescē cerēndū prietinia și bun-
le por-
niri ale alegătorilorū sēi.

Congresulū internaționalū alū Studen- țilorū în 1896.

Domnule Redactorū! Din filele ungu-
resci aflu, că studenții maghiari din Pesta,
în zilele din urmă au hotărîtū să convocē,
cu ocaziunea mileniului lorū, unu congresū
internaționalu de studenți. Scopulū acestui
congresū, îl spunū și ei și foile lorū, nu
e altulū, decâtū celū curatū politicū, pen-
tru a înșela și pe această cale opinia Euro-
pei. Față cu această scire, vinū a-lu spune
colegilorū din Pesta, că s'au trezitū prea
târziu. Noi studenții din Bucuresci, încă
în luna lui Maiu, amū hotărîtū convo-
area unui asemenea congresū pentru anulū 1896
la Bucuresci. În acestū scopū am făcutū
deja primii pași, și dela 16 societăți de stu-
denți din Italia, Franța, Spania, Belgia și
Germania, am primitū scrisori prin carî
presidenții acelorū societăți primescū cu
entuziasmulū propunerea nōstră.

Dela nisce amici ai nōstri din Berlinū
și Parisū aflu, că studenții germani și fran-
cesii — ținēndū în minte atitudinea nepoliti-
cōsă ce au arătatū studenții unguri și pressa
maghiarā, vorū veni la acestū congresū. La
congresulū din Constanța, ce se va ține în
9, 10, 11, 12 Septemvire, se vorū lua ulti-
mele dispoziții și se va alege comitetulū
ad hoc. Colegii unguri potū fi liniștiți, că
noi nu facemū din acestā o cestiune poli-
tică — după obiceiul lorū, — ci decă oșpēții
nōstri vorū cere sē-i conducemū și în Tran-
silvania, voinū face-o cu plăcere, spre a sē
convinge „de visu“ despre liberalitacua, pro-
gresulū și cultura celorū, carî în acelu anū
vorū jubila. Pôte că pe câți-va i vomū
însoți și la Vafū și Seghadinū. Acestā spre
sciință.

Bucuresci, 22 Augustū v.

Pentru comitetulū naționalū alū stu-
dențilorū din Bucuresci:

Nicolae Brânzeu.

Unu nou casū de brutalitate re- voltătoare.

Publicămū mai josū unu casū
de asiatică brutalitate, ce s'a sêvrîșitū
zilele acestea cu unulū dintre cei
mai onorabili locuitori români din
Turcheșū. Casulū e câtū se pôte de
revoltătorū și nu putemū, decâtū sē

ne exprimămū mirarea, că s'a pu-
tutū sêvrîși unū asemenea lucru, fără
ca sêlbaticulū funcționarū maghia-
ronū sē fi fostū imediatū pusū la
regulā, fiā din partea șefului sēu
(șeful de garā), despre care ni-se
spune cu totā probabilitatea, că ar
fi fostū de față la sêvrîșirea actului,
ori fiā chiar și din partea călători-
lorū prezenți, carî și ei au fostū în
modulū celū mai grobianū insultați.
De altmintealea plāngerī de acestea
în contra funcționarilorū de garā
dela Dêrste amū audītū mai multe.
Se vede, că în atingerile lorū, față
cu Români acēști funcționarī asia-
tici au voinū liberā de-a sêvrîși tôte
sêlbătēcile. Sciu ei bine, că o a
doua deputațiune, care sē mai mērgā
la ministrulū Hieronymi, cum a
mersū deputațiunea dela Deșiu în
causa preotului Popescu, nu se va
mai afla între Români Pățania ace-
lei deputațiuni a fostū de-ajunsū,
pentru-ca pe cei îndrăciți sē-i incu-
rajeze spre violențe și brutalități, ér
pe Români sē-i desmēnte a mai spera
ceva dela cei din Peșta. Nici nu
sperāmū, dér ținemū minte. Eatā ca-
sulū:

Turcheșū, 5 Septemvire n. 1894.

Onoratū Reducțiune! La gara Dêrste-
Săcele mi-s'a întēplatū Sâmbătā sēra, în
1 Septemvire n. c., următorulū casū, care
caracterisēzā în colorile cele mai triste
grobianitatea, cu care suntemū tractați noi,
Români, din partea funcționarilorū statului.
Etā casulū:

În sēra zilei amintite, la ôrele 11^{1/2},
mē presentai în sala de așteptare a nu-
mitei gare și cerui dela dlū cassierū trei
bilete și jumătate clasa II pentru Predealū.
Prețulū lorū, în sumā totală de 77 cr.,
l-am și numēratū la cassā. Cassierulū însē
și-a reținutū prețulū pentru trei bilete, pe
carî mi-le-a și datū, ér jumătatea de biletū
nu mi-a datū dicēndū, că mai trebuie sē
dau 4 cr.

Eu, care sciam, că prețulū fixū alū
biletelorū este celū plătitū de mine, am în-
trebatū pe dlū cassierū, că pentru ce imi
cere încă 4 cr.?

La acestā întrebare, cassierulū, care
este unū renegatū cu numele Penész, in-
cepū sē injure în limba maghiarā și în ace-
lași timpū întinse mâna prin geavulū fe-
restrei dela cassā și-mi trase repede o
palmā.

L'am întrebatū, că pentru ce acestā?
Elū scōse atunci bățulū, mē lovi peste
spate, ér după ce m'am datū la o parte,
începū cu pumnulū și, voinđū sē mē lovēscā,
sparse ferēstra.

Unū studentū românū, care se afia în
sala de așteptare, întrebā atunci pe cas-
sierulū, cu ce dreptū tractēzā astfelū pe unū
pasagerū?

Dreptū răspunsū, cassierulū porunci
unui cantonierū sē-i scōtā afarā pe toți

voiașterii affători în sală. Cantonierulū
și esecutā ordinulū, pe voiașteri li provocā
sē esā, dér aceștia, carî erau în numărū
de vre-o dece inși, nu voinā sē esā. Întru
aceea a sositū trenulū și amū plecatū. Așa
s'a finitū acestā scenā asiatică.

Erī reintorēndu-mē din călătoriā, am
mersū, însoțitū de unū amicū alū meu, la
șefulū garei dela Dêrste și am cerutū sē
mi-se dea cartea de reclamū („panasz-
könyv“). Șefulū, înainte de a-mi fi datū
cartea, l'a întrebatū pe cassierulū în limba
maghiarā, că ce e de făcutū acum? La
acēsta cassierulū a răspunsū totū în limba
maghiarā, că e multū mai mândru, decâtū
sē între în vorbā cu „unū prostū și măgarū
ca asta“ (arătândū cu mâna asupra mea.)

Șefulū după acestea imi dete cartea
și eu am scrisū plāngerea în limba română.
Nu sciu ce va face onorata Direcțiune a
căilor ferate față cu acestū revoltătorū
actū de brutalitate; eu însē nu voinū întăr-
ția de-a face și arătare criminală în causā.

Nicolae R. Olteanu.

La o adunare în Blașiu.

— Impresinū. —

(Fine.)

Mē despărți de amiculū meu cu re-
ciproca promisiune, sē ne revedemū la 2
ôre d. a. la banchetū. Timpulū acesta
scurtū trecū, ca și unū minutū, și etā-ne
érāși în sala, unde decurse interesanta adu-
nare. Banchetulū fū cercetatū de vre-o 80
persône, între carî și câte-va onorabile
dame. La momentulū îndatinatū, presiden-
tulū nōstru stimatū, dlū Ioanū Germanū,
ridicā paharulū pentru Majestatea Sa mo-
narchulū. Unū „sē trăiascā“ întreitū se auđi.
Totū presidentulū mai toastā în sănătatea
Comitetului centralū alū Asociațiunei și a
venerabilului sēu presidentū, dlū canonicū
Ioanū M. Moldovanū, care bine-voi a onora
adunarea cu prezența sa, ce asemenea în-
tēmpinā vii manifestațiunī de „sē trăiascā“.
A toastatū mai departe d-nii Dr. S. Radu
pentru comitetulū despărțământului arā-
tândū, că scopulū Asociațiunei nu suntū
frecările dure ale politicei militante, ci
adevărata culturā neinfectată de șovinismulū,
ce nisuesce spre discordia popôrelorū
Ungariei. Dr. Bunea pentru ôșpeții străini,
dlū Prodanū pentru femeia română și dlū
Aronū Deacū pentru țeranulū românū, basa
cea mai solidā a neamului românescū, ce
prin secolū a sciutū sē infrângā, prin vên-
josia sa, loviturīle dușmane.

Tôte toastele au fostū cu entuziasmulū
ascultate și primite.

Sēra la 8 se începū petrecerea cu
dansū și durā până târziu nôptea, între
cele mai vesele momente. Costumulū na-
ționalū dela Seliște a fostū mai alesū bine
representatū. Intre damele costumate, carî
onorarā petrecerea cu prezența lorū, amin-
tescū pe dōmnele Cornelia Deacū, Maria
Radu și Matilda Nistorū; apoi dōmna vęd
Vlasa, Lucreția Viciu, Ida Ciato, Ida Ilea
și altele; domnișorele El. Sântionū, Vir-
ginia Solomonū, Barițiu (cost.) etc. Comi-
tetulū arangiatorū, în frunte cu prof. A.
Deacū, jertfirā totū posibilulū pentru buna
reusitā a petrecerii. În pausā de nou se
auđirā toastē insufletitōre. Buna dispozițiā
a publicului, vędēndū caracterulū românescū
alū petrecerii, nu scōđū nici pe unū mo-
mentū. Dér uitasem sē amintescū, că atâtū
la banchetū, câtū și la petrecerea de sēra
ne onorarā mai multī locuitori de naționa-
litate sāsēscā din Blașiu, ér Maghiarii din
acestū opidū, afarā de fisolgăbirulū Si-
monffy, demonstrativū absentarā cu toții.

Succesulū moralū alū acestei adunār
este incontestabilū dimpreună cu celū ma-
terialū, căci se încassarā preste totū aprōpi
400 fl. v. a. venitū curatū.

— Veđi dér amice, că nu-ți par
rēu de venirea ta la Blașiu.

— „Din contrā, sunt deplinū satis-
făcutū de cele esperiate, numai câtū nu mē
potū mira destulū, cum de „Unirea“ din
Blașiu a trecutū așa de ușorū preste acest
lucrulū de unū interesū atâtū de mare pen-
tru publiculū românū?“

— „Unirea!“ „Unirea“ sci tu bine,

sese în coridorū, scōse cutița de cerini,
aprinse unū chibritū de abia plimbându-lū
pe pārete și merse astfelū până la odaia
în care locuea Buoncompagni. Aci stînse
chibritulū și bătu încetū la ușe. Nici unū
răspunsū. Atunci bătu încă odatā, ceva mai
tărișorū; apoi așteptā. Iși auđea mintea
cum îi huea în capū și-și simțea inima lo-
vindu-se de pieptū. Mai bătu odatā, dér,
neprimindū érāși nici unū răspunsū, vroi sē
aprinđā din nou unū chibritū, ca sē vadā
decă nu care cumva a greșitū numărulū
camerīi.

Cu mâna chiar în care ținea cutia,
se căuta în buzunarulū rochiei spre a da
de chibriturī; se înțelege, nu le găsi. În
fuga gândurilorū, își aținti o clipā luarea
aminte asupra lorū, și numai decâtū le
simți în mână. Scăpārā din nou și se uitā
la numărulū camerei: era acela. Atunci
stînse ér lumina și bătu pentru a patra
ôrā, dér de astā-datā tare; apoi își lipi
urechea de ușā și ascultā. Marea lovea
ușorū țermulū, făcēndū același sgomotū de
mii de ani. Ea n'o auđea. I se părea, că

simte pași prin casā și că cineva vorbește
sēu ride.

O idee îi trecū prin minte, ca unū
fulgerū: don Fabrizio era înăuntru cu
Giulia. Ochii i se făuserā mari; plămānii
nu se mai dilatau, decâtū susū la capetulū
pieptului; tremura pe piciorē, ca o frunđă.
Cu urechea strinsā de lemnū, căuta sē
prindā celū mai micū sgomotū dinăuntru,
și acum i-se părea, că aude deabinele șopte
de glasuri și risete înfundate. Pierđēndu-și
mințile apucā ivărulū și începū sē sgu-
due ușā:

— Deschideți!... strigā din afarā.

Și fiind-cū totū nu se arāta nimeni,
clānțani și strigā mai tare:

— Deschideți!

Vecinīi se deșteptarā în hotelū și
scoteau capulū, sē vadā, ce comediā se pe-
trece.

Unū chelnerū tređitū și elū din somnū,
veni, ca pompierī, celū din urmă.

— Da ce te-a apucatū de vrēi sē dā-
mā casa? Pe cine cauți?

Ea era pierdută, ca o neună.

— Sē deschidā, dișe ținēndū mereu
clanța și tremurāndū.

— Ce, ești bolnavā, feticā? Dute de
acolea, că nu-i nimeni înăuntru.

Nanina însē părea, că nu mai înțe-
lege graiulū omenescū și urma a sgudui
ușā. Chelnerulū se apropiā de ea și-i făcū
vēntū cu mâna:

— Ce, n'auđi! Iți spuseiū, că nu-i
nu-i nimeni în odaē. Vrēi pe semne sē te
dau pe mâna guardiei.

Și tot-deodată luā o cheie dela briu
și deschise camera, trāntindū ușā de pe-
rete.

— Poftimū, dișe elū rēstitū.

Nanina viri capulū înăuntru, ca săritā
din minți. Nu era nimeni. Patulū, făcutū
ca totdeuna, aștepta.

— Așa?... dișe ea lungū. Ecā mē
ducū.

(Va urma.)

că numai Argusiadele și raiavie se lăză pre larg în „Foița“ sa, și-și dă silință — vrednică de mai bune lucruri — de a improșa în mod baderan în fața publicului din Blașiu și giurū cuvinte, ca „fi-le rușine“ pentru-că cumpără de airea ce nu se află la „Consum“ (prăvălia Reuniunii de consum) său, că nu voese să-și prădeze paralele pe articuli săi ridicoli“.

— „In adevăr multă aroganță răsuflă din „Unirea“ asta! Publicul s'a chiar disgustat de a-i mai ceti neoplotele „observări“ inchinate „Gazetei“ mai în fiecare număr al său“.

— „Așteptă frate, să se mai coccă și cei dela „Unirea“ din Blașiu. Nu poți pretinde dela cineva ceea ce nu are“.

Ună oșpe.

SCIRILE ȚILEI.

— 23 Augustă

Cunună. Amicul și colaboratorul nostru, d-lu Traian H. Popă, anunță serbarea cununii sale — ce se va săvârși la 20 Septembrie st. n. a. c. în biserica română din Boziașiu (Dicio-Sân-Mărtin) — cu domnișoara *Leontina Moldovană*, stimabila și dragălașa fiică a domnului *Vasilie Moldovană*, fostu vice-comite, ađi președinte de Sedria orfanală în pensiune și proprietar în Boziașiu. — Urându fericire și felicitându din inimă pe colegul nostru și pe tineră sa mirésă, adresăm totodată și familiilor călduroșele noastre felicitări.

— o —

Petrecerea tinerimei române academice din Brașov. Cu plăcere anunțăm, că tinerimea academică română din Brașov și juru va da Duminea viitoare, 28 Augustă st. v., o petrecere cu dans în sala otelului „Nr. 1“. Inceputul la 8 ore s'era. Intrarea 1 fl. de persoană, 2 fl. 50 cr. de familie, ér pentru studenți 50 cr. Venitul e destinat pentru fondul studenților români s'era. Din pregătirile, ce se fac din partea tinerilor arangeri, se pöte prevedé, că această petrecere are să fiă una din cele mai bine cercetate. S'au luat măsurii, ca petrecerea să fiă câtă pöte de puțin costisitoare, — toaletele damelor au să fiă simple. Acestă împrejurare ne îndreptășese cu atât mai mult de-a nu ne îndoi de buna reușită a petrecerei. Tinerii, mai ales, credem că-și voru ținé de datorința a-și da totu concursul posibil, fiindu vorba aici de unu scopu naționalu de binefacere.

— o —

„Gazeta Bucovinei“ confiscată. Cetimă în „G. B.“: Numărul 64 alu diarului nostru dela 14/26 Augustă a fostu confiscat pentru o dare de sémă asupra operei, „*Voci latine*“, prima culegere de adheșiu a gintei latine la mișcarea națională din Transilvania și Bănatu, ilustrată cu autografe și diverse stampe prin V. A. Urechia, președintele Ligei pentru unitatea culturală a Românilor.

— o —

Unu nou filoromân „Familiei“ îi scrie unu prieten alu ei, că d. Ioan Bohl consilieru intimu la Amsterdam și membru alu Academilor belgiane, va scöte în curându o carte despre Români, pe care o va tipări la Parisu, cu titlul „*La réssurrection d'un peuple*“. Până aci d-lu Ioan Bohl, förte aprețiatu în Italia, nu era cunoscutu, decâtu ca filo-italianu, acum d-sa ni-se arată, că e și unu filo-român. Traducția în limba neerlandeză a lui Dante, făcută de acestu autoru, trece dreptu cea mai bună din lume. (De Goddelyke Komedie.) Cătu despre traducțiunea pe care a făcut-o totu Ioan Bohl, a Codului comercialu italianu, însu-și Zanardelli, ministru de justițiă pe atunci în Italia, a scrisu că nu se pöte crede cum atăta bogățiă de date și de observațiuni, cu cari e acompaniată traducerea, a pututu fi adunată într'unu timpu așa de scurtu, căci traducția a apărut apröpe imediatu după promulgarea codicelui italianu. Acestă carte, fiindu scrisă în franțuzesce, este în România în mână tuturor magistrăților și advocăților.

— o —

se raportéză, că țilele trecute unu comisariu regescu de filoxeră a esaminat fundamentele podgoriile de lângă opidul Ighiu și a ajunsu la tristul rezultat, că mai multu de-unu jughörü de viiă e bantuitu de filoxeră. Aparițiă filoxerei în acestu ținutu desfășură unu tablou tristu alu viitorului, căci ceea ce era Tokaj pentru vierii de acolo, este Ighiu și imprejurimile: Țelna, Șardü, Bucerdea-vinosă, Criău pentru poporațiunea din acestea comune, în ceea ce privesce isvorul de venitü din cultura vinului. Se voru lua măsurii de urgență, ca afurisita plagă, să nu se lățescă prea multu.

Sărăciă și coleră în Galiția Djarulă „Galițianin“ publică rapörte förte triste despre sărăciă și colera ce bantue în mai multe cercuri din Galiția. În cercul Brody căpăta lucrătorul de pământu pe ți o leafă de deose cruceri! În cercurile Sjánok, Ljesko, Dvornik, Carinskoje și Velosatoje bantue tifusul de fomete. Prin falimentul băncii „Vloscjanski Bank“ sate întregi au ajunsu la sapă de lemnü, țșranulü devine cersitorü și proletarü. În Bohorodzany s'a vëndutü la o licitațiune unu pământu de optü jughäre arătură cu deose florini. Starea e förte deplorabilă și „Galițianin“ țice, că de acum Lodomeria (Galiția) se va numi Golodomeria (țera fometei).

— o —

Mulțămită. Pentru visitarea Esposițiiei mașinelor electrice din Pesta, am fostu recomandatü din partea, „Asociațiunii meseriașului românü“, unde mi-s'a datü o indemnizare de spese din partea on. camere industriale. Prin această rogü pe onorata Redacțiune, ca să bine voiescă a da publicității mulțămitele mele, atâtu onoratei Asociațiunii, câtü și onoratei camere industriale din locu. Brașovü, 22 Augustă 1894, I. G. Colibanü, măestru tēmplarü.

Dela cursul manualu din București.

București, 17 Augustă v. 1894.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.“)

Noua lege școlară din România, pusă în aplicare cu începerea anului școlarü 1893—4, prevede și impune lucrul manualu în școlele primare.

Acestu obiectu nou pe terenul învățămētului a datü corpului dacticeu primaru multă grijă, în ceea ce privesce însușirea și propunerea lui, în timpu ce noi învățătorii, consciențioși misiunii noastre, meditamă asemenea cu îngrijire asupra acestui lucru.

În aceste împrejurări apare în mijlocul nostru d-lu *George Moianü*, profesorü de lucrări manuale la școla normală de institutori și de învățători din capitală, și ne scapă de această grijă, anunțându ținerea unui cursu extra-ordinarü de lucrări manuale pe ția de 8 Augustă v. 1894.

În dimineța acestei țile se prezentă la cursu în școla normală „Carolü I“ (București) 35 ascultători, și anume: 13 institutori, 1 institutöră, 18 învățători și 3 învățätöre. După unu prea interesantü discursu de deschidere, rostitü de d-lu G. Moianü, ni-se anunță începerea cursului cu următorulü programü: În fiă-care țile înainte de prändü *cartonagiulü* cu toții împreună; după prändü însé pentru institutori *sculptura*, ér pentru învățători *impletitulü cu nuele*.

După anunțarea programei, amü și intratü în atelieru, unde după ce ni-s'a spusü și arătatü modulü de îndoitü hărtia, amü făcutü câte-va figurii mai ușore din hărtia, îndoită folio și pătrate. După prändü, institutorii, o institutöră, patru învățători și două învățätöre, conformü programei, amü intratü în atelierulü pentru sculptură, unde după ce ni-s'a spusü și arătatü modulü de desemnü, pozițiă de statü și tăiatü, amü începutü la sculpturü sub conducerea d-lui *Lupescu* din Broșteni-Suceava, elevulü și ajutorulü d-loi Moianü. Amü sculptatü câte-va figurii simple, ușore, în trei-uni ghieru ecuilaterale. Învățătorii și o învățätöre trecutü în atelierulü de impletitü,

unde totü asemenea s'a procedatü lăsându și aici, ca ajutorü pe unu elevu alu d-lui Moianü, anume pe d-lu *Frumetzü* din Iași.

În primele cinci țile ni-s'a propusü în ordinea de mai susü, procedându dela ușorü la mai greu, dela simplu la compusü; amü începutü cu îndoiturile, amü trecutü la tăiatulü cu förfecile etc., apoi la sculptatulü și impletitulü diferitelorü figurii.

În örele menite pentru *teoriă*, ni-se esplică marea importanță, ce o are lucrul manualu în școlă. În modulü celü mai convingătorü ni-se arată marea lacună, ce a suferit-o până acum învățămētulü din cauza lipsei lucrului manualü; cu ajutorulü acestuia, învățămētulü intuitivü se propune cu mai multă ușurătate și siguranță, ba chiar și cetitulü cu litere de tiparü se pöte propune cu succesü. Dovadă o școlă din Elvețiă, unde deja s'a practicatü această metodă.

Atätü propunerea teoretică, câtü și mai alesü cea practică, ni-se predă cu cea mai mare bună-voință și zelü, așa că deși suntemü numai de vre-o câte-va țile pe aici, la ori și care dintre noi se observă câte-unü pasu frumושelü înainte spre ajungerea scopului, ce-lü urmărimü.

Pandele Giuranü.

Contele de Parisü.

Șefulü casei Orleans, contele de Parisü, tocmăi acum când ajunsé etatea bărbătescă cea mai frumoșă, plutesce între vietiă și mörte în castelulü dela Showenhousen în Angliă. Scirea această tristă însé nu produse în Françiă ceva sensațiă mai mare, deörece sörtea a hotăritü, ca contele de Parisü să-și lupte cea din urmă luptă a vieții sale într'unu momentü, când cursul politicü alu persönei sale și alu causei, pe care o represintă, și-a ajunsü nivoulü celü mai adēnöt. Nicü-odată n'a fostü cauza restaurățiunii orleaniste atâtü de desperată, ca și acuma, nicü când n'a existatü în Françiă unu omü mai superflu, ca acelu, care va fi chämätü să-ia în sémă dela contele de Parisü moștenirea politică.

Se nasce acum întreharea, öre contele fost'a de vină la fiasculü misiunii sale politice? Pöte că suntü multü, chiar în partidulü orleanistü, cari er răspunde la această cu „da“. Aceștiă desaprobau totdeuna natura de Hamlet a pretendentului, îi aruncau, că nu e în stare de-a pändi momentulü, în care ar fi de lipsă să lucre, ba să lucre cu ori ce riscü; îlü invinuiău, că nicü măcarü în casa lui, în partida lui, n'a fostü în stare să-și susțină autoritatea, care trebuia să fiă punctulü de gravitate alü întregii organizațiunii roialiste, ba ducele de Aumale, vörulü contelui, începü în fine a lua o ținută demonstrativă, prin care arăta pe față, că se simte mai bine în casa republicei, decâtü în imperiulü idealu alü vörului său. În fine contele de Parisü ajunsé și acele țile, când o parte din partizanii lui fideli, urmändü îndemnării Papei, îi abdiseră supunerea și se puseră la dispozițiunea republicei conservative. În momentulü acela încetă Orleanismulü de-a mai forma unu factorü realu pe terenulü politicei parlamentare din Françiă.

Cu töte aceste lângă acuatori se vorü afla și apărătorii ai contelui de Parisü, și pöte că se vorü afla chiar și în ceta republicanilorü invingători. Aceștiă vorü țice, că noroculü celü mare „născutü“ alü Republicei, a fostü cauza politicei nereușite a pretendentului. Și în adevărü, Republica a fostü pasu de pasu urmatü în calea vieții sale de unu norocü ne mai ađitü!

Când se creă mai întâiu Republica a treia, numai puținü democrați credeau, că va puté exista. Chiar și *Thier* ar fi fostü gata să întindă mâna unei restaurățiunii. De abia intratü în vietiă, a fostü Republica adēnc compromitată prin comună, d'er a trecut sănötösă printr'acestü timpü viforosü. *Mac Mahon* avea intențiunea firmă de a reda Françiei constituțiunea monarhică și îi trebuia puținü, ca să nimicēsă Republica, însé momentulü favorabilü pentru acesta se întrelăsă și astfelü Republica fü mântuită. Totü în timpulü acesta cade și incidentulü tra-

gicü alü *fiului lui Napoleonü*, Louis, alü celui mai periculosü dintre pretendenți, adevă mörtea lui în Africa. Contele *Chambord* muri ca ultimulü din linia legitimistă alü sântului Ludovicü și pe scaunulü sântului Petru se urcă unu *Papă*, care în promovarea Republicei vedeä totodată și promovarea iutereselorü bisericesci în intrégă Europa.

În töte casurile deöc lucră sörtea în favorulü Republicei, și între astfelü de constelațiuni nu s'a pputü aștepta nicü dela contele de Parisü, ca elü să facă minni și să oprēsö cu puterea cursulü lucrurilor.

Contele de Parisü, născutü la 24 Augustü 1838, este fiulü prințului Ferdinand de Orleans și alü prinçesei Helena de Mecklenburg-Schwerin. După stingerea liniei Artois-Bourbon cu contele de Chambord, deveni contele de Paris șefulü casei. La a. 1886, când în camera francesă s'a primitü legea despre esilarea prințilorü, contele de Parisü împreună cu prinții Jérôme și Victor Napoleon, trebuiră să părăsēsö Françiă în timpü de 24 öre. Contele de Parisü merse la Treport în Angliă. Din timpü în timpü publică elü în organele roialiste manifestări, cărora însé nu li-se dădă însemnătate mai mare. Fiulü celü mai bētränü alü contelui, Ludovicü Filip Robert, duce de Orleans, născutü în Twickenham la 6 Februarie 1869, până acum nu a päsitu pe terenulü politicü. Contele de Parisü, în tinerețele sale, se ocupă și cu literatura. Pe timpulü lui Napoleon III scrisé o carte despre reuniunile muncitorilorü englesi.

Literatură.

A apărutü Nr. 16 alü escelentei reviste ilustrate pentru familiă *Vatra*, cu următorulü sumarü: Sorbona (Tipuri bucareșene), de St. Basarabeanu; Murguleți (poesiă), de Dim. Porea; Mara, de Ioanü Slavici; Cântecü funebru de Haralambü C. Lecca; Sferșitulü lunei, de Camille Flamarion, traducțiä de I. C. Maximü; Föie tristă (poesie), de Virgiliu N. Cișmanü; Fuga ilusiunii (legendă indiană), de G. V. Cordea; Mähnire (poesiä), de Vigiliu N. Cișmanü; Di aniversară (după Dykens), de E. Florescu; Spre Siberia, (poesii), de Radu D. Rosseti; Felü de felü, de *.*. Ilustrațiile: Școla militară din București, Din munții noștrii; Bunü prietenü; Fericire pierdută; Evlaviä; O caravană în Turciă; Cea d'intăiu lecțiune, să câștigü parale bune; În criptă; Cânteculü inimei; În flagrantü delictü.

A apărutü Nr. 37 alü föiei literare vienezé „*Neue Revue*“ cu următorulü cuprinsü: G. Ferrero: Japan; C. Alberti: Berliner Köpfe; K. Bleibtreu: Die Entwicklung der Philosophie; R. Scheu: Das Gehör der Nationen; M. Graf: Musicalische Renaissanceströmungen; G. d'Annunzio: Der Märtyrer. Eine Fantasie über den Anarchismus. Miniaturbilder. Redacțiunea Viena, I. Wallnerstrasse 9.

DIVERSE.

Unu mijlocü de a alege mirésă. Pentru a aprecia cineva calități morale ale aceleia, pe care vrea să o ia de soțiă, o revistă englesă, „*Vestminster Review*“, ne spune, că să ne servim de cănele domesticü: „Omulü, care voese să se căsătorēsă, nu trebuie să se mărginēsă a esamina modulü cum viitörea-i soțiă se pörtă cu părinții și amicii ei, ci trebuie să cerceteze și de conduita ei cu lumea animală. Cu dreptü cuvētü s'a țisü: nu e omü bunü acela, care displace copiilorü și cănilorü. Că cănii potü fi, séu nu, inferiori noué, instinctele lorü rarü îi înșelă, și ori-ce anti-patiă pronunțată din partea lorü pöte fi considerată celü puținü, ca semnalulü unui pericolü. Și nu trebuie să avemü nicü o compătımire pentru aceia, cari fiind căsătoriti cu nisce fete, pe care cănii nu le iubeau, găsescü în urmă în căsătoriä displăceri, la cari ar fi trebuitü să se aștepte.“

Proprietarü: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactorü: responsabilü Gregoriu Maiorü.

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 Septembrie 1894.

Table with 2 columns: Item description (e.g., 'Benta ung. de aur 4%', 'Benta de corone ung. 4%') and Price.

Concursu.

Pentru unu stipendiu universitar de 700 fl. anualu, meritu a se conferi unui tineru, care aru voi se studieze Geometria desemnativu si desemnulu liberu si se califice si servescu ca profesoru la scolele medii romane gr. or. din Brasovu, Biserica Sf. Nicolae publica Concursu cu terminu pana la 3/15 Septembrie a. c.

Rugarile instruite cu tote actele justificative de lipsa voru fi adresate, pana la terminulu precitatu, la presedintele subsemnatului comitetu parochialu. Brasovu, 19 Aug. 1894 st. v. COMITETULU PAROCHIALU, al bisericii romane ort. res. dela Sf. Nicolae din Brasovu. David Almășanu, Arseniu Vlaicu, presedinte, secretar.

Cursulu pietei Brasovu.

Din 4 Septembrie 1894.

Table with 2 columns: Item description (e.g., 'Banote rom. Cump.', 'Argint roman. Cump.') and Price.

AVISU!

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se potu face si renoi ri si cand dela 1-ma si 15 a fia-carei luni. Domnii abonati se binevoiasca a arata in deosebi, cand voiescu a espedarea se li-se faca dupa stilulu nou. Domnii, ce se aboneza din nou, se binevoiasca a scrie adresa lauritu si se arate si posta ultima.

Administru. „Gaz. Trans.“

Advertisement for The Mutual Life Insurance Society of New-York. Text: 'Curata reciprocitate. — Fara actiunari. Totu venitul revine celoru asigurați. Celu mai mare si bogatu institutu de bani din lume. Fondulu de asigurare 907 milioane franci. Asigura viața după modalitățile cele mai diferite și mai favorabile. Cu prospecte și cu cele mai bune informațiuni servesc: Subdirecțiunea Ardelena sen agentura principala locala Brasovu, ulita Neagra Nr. 45.'

Mersulu trenurilor

pe liniile orientale ale caili ferate de stat r. u. valabilu din 1 Maiu 1894.

Table of train schedules for Budapest-Predealu. Columns: Trenu de persón, Trenu accel., Trenu román express, Trenu de persón, Trenu accel., Trenu de persón, Trenu de persón, Trenu de persón, Trenu de persón.

Table of train schedules for Ghirisu-Turda. Columns: trenu de persón, trenu mixtu, trenu mixtu, trenu de persón, trenu de persón, trenu de persón, trenu de persón.

Table of train schedules for Copșu-micã-Sibiu-Avrigü-Fãgarașu. Columns: trenu de persón, trenu de persón, trenu mixtu, trenu de persón, trenu de persón, trenu de persón.

Table of train schedules for Simeria (Piski)-Hunedora. Columns: trenu mixtu, trenu mixtu, trenu mixtu, trenu mixtu, trenu de persón, trenu de persón, trenu de persón, trenu de persón.

Table of train schedules for Brasovu-Zërnești. Columns: trenu mixtu, trenu mixtu, trenu mixtu, trenu de persón, trenu de persón, trenu de persón.

Table of train schedules for Mureșu-Ludoșu-Bistrița. Columns: trenu de persón, trenu de persón, trenu de persón, trenu de persón, trenu de persón, trenu de persón.

Table of train schedules for Aradu-Timisora. Columns: trenu de persón, trenu de persón, trenu de persón, trenu de persón, trenu de persón, trenu de persón.

Table of train schedules for Cucerdea-Oșorheiu-Regh.-sãs. Columns: Trenu de persón, Trenu de persón, Trenu de persón, Trenu de persón, Trenu de persón, Trenu de persón.

Table of train schedules for Careii-mari-Zelau and Sighisora-Odorheiu-sęc. Columns: trenu mixtu, trenu mixtu, trenu mixtu, trenu mixtu, trenu de persón, trenu de persón, trenu de persón, trenu de persón.

Nota: Orele insemnate in stanga statiuniloru suntu a se ceta de susu in josu, cele insemnate in dreapta de josu in susu. Numerii incadrati cu linii mai negri insemnaza orele de nopte.